

Avdtorij stare dekanije Pasijonskega večera 2018 v Stari Loki, foto Aleš Jezeršek.

dr. Urška Florjančič

PASIJONSKI VEČER 2018 V STARI LOKI

UPANJE V TRETJI DAN: KRIŽEV POT OTMARJA ČRNILOGARJA

Nešteto stvari je Stvarnik mogel ubrati, da bi stvarjenje človeka nadaljeval, da bi človeka pripeljal bliže k sebi, pa je ubral prav ta čudni križev pot, pot trpljenja svojega Sina. Če je trpljenje Jezusa Kristusa odrešilo vse človeštvo, se bo tudi posameznik rešil prav s trpljenjem. S tem je tudi trpljenje postalo tisto, po čemer je človek podoben Bogu.

Nekaj stvari je takih, da zaradi njih ni treba hoditi v šolo niti brati knjig. Med te gredo ljubezen, hudobija, pa tudi trpljenje. V tem svetu je samo človek tisto bitje, ki je sposobno trpeti. Tudi trpljenje nas loči od vsega ostalega sveta in dviga nadenj, le smisel mu je treba najti, vsaj iskati.

(uvodna misel h križevemu potu, napisal avtor prof. Otmar Črnilogar, v: *Križev pot – pot življenja*, Štirje križevi poti, ur. Franc Bole, Ognjišče, Koper, 1989)

V ciklu Pasijonskih večerov v Stari Loki, s katerimi v postnem času ohranjamo pasijonsko kondicijo, smo sedmi glasbeno-literarni recital posvetili prof. Otmarju Črnilogarju (1931–1999), duhovniku in župniku, klasičnemu filologu in prevajalcu Svetega pisma, profesorju latinščine in grščine ter filozofije, izvrstnemu pridigarju in predavatelju, piscu in slikarskemu talentu, žlahtnemu intelektualcu, ljubitelju gora in vsega stvarstva, človeku iskrivega duha, vztrajnemu iskalcu Resnice in še marsikaj. Otmar Črnilogar je bil človek, ki talentov ni zakopal, ampak jih je bogato pomnožil.

Na dogodku, ki smo ga izvedli na tiho soboto, 17. marca 2018, ob 19. uri, v prostorih nekdanje dekanije, ob farni cerkvi v Stari Loki, so nam domači bralci približali njegov križev pot z naslovom *Upanje v tretji dan*, domači pevci in mladi glasbeniki pa so pred vsako postajo križevega pota zapeli in zaigrali kratke uvodne speve, ki jih je na koralni napev *Stabat Mater* ubesedila Antonija Habjan Križaj, domača katehistinja, vzgojiteljica in profesorica psihologije in slovenščine v tretjem življenjskem obdobju. Besedilo spevov v petnajstih kiticah je nastalo prav za ta dogodek.

Križev pot *Upanje v tretji dan* je prof. Otmar Črnilogar napisal ob razkritju slik križevega pota, ki jih je za Slovensko malo semenišče v Vipavi naslikal akad. slikar Lucijan Bratuš. Besede posamezne postaje so sestavljene iz treh delov: molivec strmi v nerazumljivo, nevsakdanjo podobo in sprašuje trpečega Kristusa na sliki; Kristus s slike odgovarja; molivca gane in vodi k čedalje bolj prečiščenemu razmišljanju. Ker na dvanajsti postaji Kristus umre, zamre tudi pogovor med Kristusom in molivcem, zato v zadnjih dveh postajah odmeva še beganje »preostalih« in skrivnostni odmev tretjega dne.

Pomemben del pasijonskih večerov predstavlja tudi scenska oprema neogrevanih prostorov, ki so še v gradbeni fazi. Že tradicionalno obiskovalce s pročelja stavbe nekdanje dekanije nad vhodom pozdravijo tri pasijonske zastave. Za scensko vzdušje znotraj stavbe smo se tokrat odločili izdelati dva postna prta, in sicer po starodavni tradiciji, ki je v naših krajih že skoraj izumrla, medtem ko jo na avstrijskem Koroškem v zadnjih letih ponovno obujajo. V ta namen smo v petek, 23. februarja 2018, v veroučni učilnici starološkega župnišča pripravili *Mali pasijonski oratorij*, ki se ga je udeležilo nekaj otrok, mamic in ena stara mama. Uvodoma smo se seznanili z namenom oratorija, zgodovino in pomenom postnih prtov, zapeli nekaj pesmi in po nekaj urah je nastalo 11 prikazov mučilnega orodja in predmetov, povezanih s Kristusovim trpljenjem (*Arma Christi*). Otroci so z ogljem na tkanino risali različne motive: dva biča, mučilni steber, kladivo, klešče in pet žebeljev, kocke, trnjevo krono, vrč, mošnjiček s srebrniki, Veronikin prt, petelina, kelih, križ s sulico in lestvijo. Te motive smo našili na enem od dveh postnih zagrinjal za pasijonski večer. Podobo za drugo zagrinjalo, tj. prikaz Jezusa na križu, v tehniki vitraja iz barvnega papirja, je izdelala družina Demšar.

Obe scenski zagrinjali s pasijonsko tematiko smo javnosti prvič predstavili na našem pasijonskem večeru. Kasneje sta dobili tudi vlogo postnega prta v starološki farni cerkvi sv. Jurija, ko smo ju po zaključenem večeru namestili v posvečen prostor cerkve, kjer sta nas od tihe nedelje do velike noči nagovarjala s svojo sporočilnostjo.

Ob zaključku večera smo se zadržali v prijateljskem druženju ob postnem prigrizku, za kar prijazno poskrbijo požrtvovalni domačini. Tokrat je Karmen Hafner, ob pomoči moža Janeza, postregla z domačo šaro, Tončka Trilar je pripravila kruhke z domačimi namazi, gospodinja iz župnišča Meta Snaj pa je skuhala čaj. Pasijonski večeri v Stari Loki so priložnost, da se povežemo in množimo svoje talente tako, da jih delimo z bližnjimi. Z Jezusom med nami postajajo naši odnosi odsev in podoba našega troedinega Boga, ki je Ljubezen.

PROGRAM RECITALA:

Recitatorji

Ambrož Demšar
Marjan Kne
Marko Črtalič
Jaka Zarnik

Glasba

Lina Voje in Andrej Hoivik, vokal
Julija Demšar, saksofon
Larisa Demšar, violončelo
Tara Oblak, viola
Manca Berce, violina
Jerca Berce, flavta
Lucija Košir, kitara
Pavel Karlin, trobenta
Andrej Karlin, Jakob Habicht, klavir
Lucija Oblak, diatonična harmonika
Jakob Florjančič, kromatična harmonika

Delo z recitatorji in režija:

Neža Karlin.

Izbor koralne glasbe in priredba za posamezne instrumente:

Gregor Voje.

Zaključna pesem nastopajočih, foto Aleš Jezeršek.

Delo z glasbeniki:

Ambrož Demšar.

Nagovori (pozdravna beseda, postni prti, križev pot Otmarja Črnilogarja, beseda zahvale):

starološki župnik Alojz Snoj, Alojzij Pavel Florjančič, Urška Florjančič, Klemen Karlin.

Scena:

Pasijonsko zagrinjalo *Križanje*, vitraž iz barvnega papirja na blagu, 83 cm x 60 cm, 2018.

Pasijonsko zagrinjalo *Arma Christi*, oglje na blagu, 200 cm x 140 cm, 2018.

Zasnova in izdelava nabožne postne slike, v tehniki barvnega vitraja iz papirja, za postno zagrinjalo Križanje:

Larisa in Lucija Demšar.

Zasnova pasijonskega scenskega zagrinjala s podobami Arma Christi:

Alojzij Pavel Florjančič, Urška Florjančič.

Izdelava posameznih podob za pasijonsko scensko zagrinjalo Arma Christi:

Neža in Manca Berce; Leon, Lucija in Metka Oblak; Jakob, Ana in Urška Florjančič.

Šiviljska dela s postnimi prti:

Marica Bogataj.

Material za izdelavo in namestitev prtov so podarili:

Francka Kastelic, Agata Pavlovec, Karmen Hafner in Montaža kovinskih konstrukcij Janez Hafner s.p.

Priprava prostora in namestitev scene/tehnična ekipa:

Marcel Kokelj, Aleksandra Høivik, Anže Cupar, Peter Grašič, Aljaž Livk, Jan Bogataj, Jakob Habicht, Jure Zarnik.

Ozvočenje in osvetlitev:

Rok Oblak.

Fotografiranje dogajanja:

Aleš Jezeršek.

Pogostitev:

Tončka Trilar, Karmen in Janez Hafner, Meta Snoj.

Zasnova dogodka:

Alojzij Pavel Florjančič, Urška Florjančič, Neža Karlin.

Tajništvo in komunikacija, zloženka:

Urška Florjančič.

Dogodek sta v sodelovanju pripravila:

Župnijski zavod Sv. Jurija Stara Loka, Kulturno-zgodovinsko društvo Lonka Stara Loka.

Uvodni spevi k postajam križevega pota Otmarja Črnilogarja *Upanje v tretji dan*, ki jih je na koralni napev *Stabat Mater* zapisala Antonija Habjan Križaj.

Uvod. Sta ljubezen in trpljenje,
ki oplajata življenje,
da v lepoti zablešči!

1. Zdaj na pot ti stopi z mano,
v molku premišluj neznano,
brat, resnico križa ti.
2. Križ, ki jemljem ga na rame
iz življenja tvoj'ga zame:
cena moje smrti je!
3. Teža križa me je vrgla,
grehov davnih moč potrla:
a pobrati hočem se!
4. Mati žalostna je z mano
vsa trpeča, a predano:
»Božja volja taka je.«
5. Simon mora križ nositi,
meni družbo pomnožiti
za sramotni težki križ.
6. A Veronika pogumna,
iz ljubezni, vere strumna,
obriše potni moj obraz.
7. Teža križa drugič vrže
me po tleh od greha teže:
a, poglej, spet sem vstal!
8. Glej jeruzalemske žene
jočejo zaradi mene:
»Vaša skrb otroci so!«
9. Tretjič padel za zablode
sem prihodnosti usode:
a pomembno vstati je!
10. Zdaj drhal še obleko vzame,
da se vid'jo moje rane:
vse to volja božja je!
11. Moje silno bo trpljenje
svetu dalo odrešenje:
tudi tvoje zraven je!
12. Zdaj so vsi me zapustili,
tudi Oče moj, ki v sili
smrtni dušo sprejme naj!
13. Truplo Jožef sname s križa,
z Nikodemom položi ga,
materi v naročje zdaj.
14. Ta pokop je le začasen,
v skalnat grob sem položen:
le telesno usmrčen.
15. Verujoče zdaj stojimo,
v črni grob mi vsi strmimo:
da nastopi tretji dan.

TRETJI DAN je že nastopil,
našo vero osredotočil
v NAŠEGA VSTAJENJA DAN!